

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

معنی الأديب

مبحث «أن» ۲

جلسه ۲۰

استاد وافی

«أن» مفسره:

این «أن» به معنی «أى» است، (فَأَوْحِينَا إِلَيْهِ أَنْ اضْنَعِ الْفُلْكَ)

شروط «أن» مفسره:

۱. بین دو جمله قرار گیرد.
۲. در جمله قبل معنی «قول» وجود داشته باشد.
۳. در جمله قبل «ماده قول» نباشد.
۴. جار بر او داخل نشود.

مساله:

اگر بعد از «ان» که صلاحیت تفسیری دارد، فعل مضارع مقرون به «لا» قرار گیرد، سه وجه جایز است:

الف: جزم: لا ناهیه - «أن» تفسیریه

ب: رفع: لا نافیہ - «أن» تفسیریه

ج: نصب: لا نافیہ - «ان» مصدریه

اگر «لا» نباشد فقط رفع و نصب جایز است.

«أن» زائده:

زائده در چهار موضع است:

۱. بعد از «لما» توقيتیه: (وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لَوْطاً سِئَاءِ بِهِمْ)

۲. بین «لو» و فعل قسم: (فَأَقْسِمُ أَنْ لَوْ التَّقِينَا وَأَنْتُمْ * لَكَانَ لَكُمْ يَوْمَ مِنَ الشَّرِّ مَظْلَمٌ)

۳. بین حرف جر «كاف» و مجرورش: (عَبَّأْتُ لَهُ رُمَحاً طَوِيلاً وَأَلَّهُ * كَأَنْ قَبَسَ يُعْلَى بِهَا حِينَ تُسْرَعُ)

۴. بعد از «إذا»: (فَأَمَّهُلُهُ حَتَّى إِذَا أَنْ كَانَهُ * مُعَاطَى يَدٍ مِنْ جَمِّهِ الْمَاءِ غَارِفٍ)